ikke blot Veiinspecteur, men ogsaa Assistenter, og jeg har da tænkt mig, at dette Tilsyn fra Amtsraadets Side bedst kunde skee for Biveienes Vedkommende ved en af disse Veiassistenter, som ikke havde en altfor vid Omkreds at bereise for at besee Veiene. Jeg har med Hensyn til dette Forhold tænkt mig noget Lignende som det, der i Loven om Sandflugtens Dæmpning er bestemt om Klitfogden. Tilsynet med Biveiene, troer jeg, kan paa den Maade bedst og billigst lade sig gjennemføre.

C. Petersen: Jeg maa begynde med at sige, at det gjør mig ondt, at jeg ikke kan være saa ganske enig med den ærede Taler, som først havde Ordet, med Hensyn til den Sag, som han lagde allermeest Vægt paa, nemlig Hovedlandeveienes Overgang til at bestyres af Amtsraadene. Jeg har meent, at det vilde være en heldig Forandring. Hovedlandeveiene have været udstyrede saa kostbart hidtil, at det, naar man nu har faaet Jernbaner overalt i Danmark paa Hovedstrækningerne, er nødvendigt at indskrænke dette noget, og dette mener jeg maatte kunne skee, naar de bleve henlagte under Amtsraadene, eller, med andre Ord, naar de gik over til at blive mindre Landeveie. Derved mener jeg, at man kunde spare ikke saa Lidt. Altsaa mod § 1 har jeg ikke tænkt mig, at jeg kunde have Noget at indvende. Derimod træffe vi en Bestemmelse i den anden Passus af § 2, som jeg har særdeles Meget imod. Vi vide fra Forhandlingerne i Landsthinget, at der er kommet en Bestemmelse ind, paa Foranledning af 2 af Udvalgets Medlemmer, om Optagelse af Gader i Kjøbstæderne, efterat der havde været forhandlet deels med Amtsraadet, deels med Communalbestyrelsen. Her staaer det nu saaledes, at, efterat Ministeriet har hørt disse Autoriteters Mening, skal det staae i Ministerens Magt at bestemme, hvilke Kjøbstadgader der skulle betragtes som en Fortsættelse af mindre Landeveie og som saadanne kunne optages til at vedligeholdes af Amtet, saaledes at det Halve blev betalt af Amtsrepartitionsfonden, det Halve af Kæmnerkassen. Det er for mig en farlig Bestemmelse, og jeg for mit Vedkommende vil ikke kunne gaae ind paa denne Lov, dersom denne Bestemmelse bliver staaende. Det Høieste, jeg kan gaae til, er det, at naar der kommer en Overeenskomst istand mellem Amtsraadet og Communalbestyrelsen om at optage nogle af disse Gader som Fortsættelse af mindre Landeveie, skal det kunne skee med Ministerens Samtykke eller Approbation. Udkastets Bestemmelse kan gribe saa vidt ind adskillige Steder, at Sagen kan blive meget betænkelig. Det er i denne Henseende saare naturligt, at de Forhold, som vi særligt kjende, komme til at staae os for Øie. Det vil jo blive saaledes, at naar en Kjøbstad ligger ved en Kyst, kan der i Reglen ikke blive mange Gader, der kunne betragtes som Fortsættelse af mindre Landeveie, paa Grund af, at der ikke bliver saa mange Indgange til den By, som paa den ene Side er omgrændset af Havet. Men naar derimod en Kjøbstad ligger midt i en Provinds, og der er foranstaltet mindre Landeveie til alle de Indgange og Indkjørseler, som ere til Byen, kan paa den Maade næsten enhver betydelig Gade komme ind derunder. Idet jeg udtrykkeligt skal tilføie, at jeg finder det naturligt, at Hovedlandeveisgaderne for Fremtiden maae blive behandlede paa den Maade, som her er foreslaaet, skal jeg med Hensyn til de andre Gader ligefrem nævne Odense; der er ikke en eneste betydelig Gade i den By, uden at den vil kunne siges at staae i Forbindelse med en minbre Landevei, og af disse er der ikke mindre end 5 a 6, foruden dem, der staae i Forbindelse med Hovedlandeveisgaderne. Man kan altsaa befrygte, at man — med Tiden — kan komme til at optage alle denne Byes egentlige Gader, og naar saa Halvdelen til disses Istandsættelse og Vedligeholdelse skal udredes af Amtsrepartitionsfonden, faaer man derved med eet Slag en mærkelig Udgift lagt over paa denne. Det er for mig en meget betænkelig Sag, og jeg kan ikke gaae ind derpaa, men det er mit Haab, at da denne Bestemmelse kun er fremkommen efter Forslag af et Par enkelte Medlemmer i Landsthinget, vil det kunne lykkes Thinget at faae den forandret derhen, at det kun kan skee efter Overeenskomst mellem Amtsraadet og Communalbestyrelsen, og saa naturligviis med Indenrigsministerens Samtykke. Med Hensyn til hvad den forrige Taler berørte om, at Uenighed i Vei-